

stellingen behorende bij het proefschrift

THE ROLE OF GROWTH FACTORS, STEROID HORMONES AND THEIR RECEPTORS
IN THE PROLIFERATION OF HUMAN PROSTATE TUMOR CELLS LNCaP

I

De intracellulaire activering van de "platelet derived growth factor" receptor in v-sis getransformeerde cellen van rattenieren wordt ten onrechte toegeschreven aan autocriene processen.

Keating and Williams (1988) Science 239: 914.

II

De conclusie van Brinkmann et al. (1989) dat het gesynthetiseerde eiwit in COS cellen (welke getransfecteerd waren met cDNA dat codeert voor een deel van de humane androgeen receptor) dezelfde bindingseigenschappen voor hormonen heeft als de androgeen receptor in LNCaP, is onhoudbaar.

Brinkmann et al. (1989) Prostate Tumeurs, Bulletin de l'ARTP 3: 7. Dit proefschrift.

III

Op grond van de experimenten van Wilding et al. (1989) kan niet worden geconcludeerd dat transformerende groeifactor alpha werkt als een autocriene groeifactor.

Wilding et al. (1989) Prostate 15: 1.

IV

Vervellings-problemen bij de met cadmium belaste watervlo Daphnia magna kunnen verklaard worden door een aanhoudend verhoogde ecdysteroid concentratie in het dier.

CWM Bodar (1989) proefschrift Rijksuniversiteit Utrecht.

V

Het fenomeen hormesis (een stimulerend effect van een subinhiberende concentratie van een toxicant op een organisme) levert problemen op bij het vaststellen van de maximaal toelaatbare concentratie van een toxicant in het aquatisch milieu.

CWM Bodar (1989) proefschrift Rijksuniversiteit Utrecht.

VI

Ten einde de specificiteit van de waarnemingen met de momenteel beschikbare androgeen responsieve prostaatcancer-cellijnen van humane oorsprong te kunnen verifiëren, is het belangrijk dat er een groter aantal vergelijkbare cellijnen van humane oorsprong ontwikkeld wordt.

VII

Bij kinderen met geïsoleerde groeihormoon-deficientie kan de lengtegroei en de maximaal bereikbare lengte verbeterd worden door aan de voor behandeling gebruikte groeihormoon-preparaten medicamenten toe te voegen die de puberteitsontwikkeling remmen.

Hibi et al. (1989) J Clin Endocrinol Metab 69: 221.
Toublanc et al. (1987) Acta Endocrinologica 120: 795.

VIII

Blindschaken vereist een uitstekende kijk op stellingen.

IX

De prognostische waarde van cathepsine D bij borstkanker dient nader onderzocht te worden.

Spyratos et al. (1989) The Lancet 2: 1115.
Namer et al. (1989) Breast Cancer Res Treatment 14: 135.

X

Op grond van de overeenkomst tussen de structuren van het plasminogeen en het apolipoproteïne a mag niet geconcludeerd worden dat er een functionele overeenkomst bestaat tussen de twee eiwitten.

McClellan et al. (1989) Nature 300: 132.
Eaton et al. (1987) Proc Natl Acad Sci USA 84: 3224.

XI

"Diagnostische testen" worden niet alleen aangevraagd voor het stellen van een diagnose.

XII

De observatie van Brown et al. (1982) dat genitale huidfibroblasten van een patient met het androgeen-ongevoeligheids-syndroom een afwijkend steroidhormoon-bindingspatroon vertonen, kan het gevolg zijn van een puntmutatie in het androgeen receptor gen.

Brown et al. (1982) J. Clin. Endocrinol. Metab. 55: 61.
Lubahn et al. (1989) Endocrine Soc. Abstract 621.